

Kristian Thulesen Dahl (DF):

En traktat til indførelse af en forfatning, det er jo formelt set det, vi taler om – bare lige i relation til det, statsministeren sagde før – altså en traktat til indførelse af en forfatning. Det synes jeg er nok så interessant lige at skrive sig bag øret.

Det spørgsmål, jeg har rejst her til statsministeren, går ud på, hvad statsministerens holdning er til, at der på en og samme dag iblandt de EU-lande, der holder folkeafstemning om forfatningen, holdes den her folkeafstemning. Meningen er simpelt hen at undgå det uværdige forløb, vi jo ellers har set ved tidligere afstemninger, hvor man prøver at planlægge rækkefølgen af afstemninger i de forskellige lande alt efter, hvilke lande der er mest positive over for det, man skal stemme om, og hvilke lande der er mindre positive, således at man stemmer først i de lande, hvor man er mest positiv over for ændringen, for derved at presse de lande, der er mere skeptiske, til et ja måske egentlig imod deres vilje.

Det bestemt uønskværdige kan man undgå, hvis man holder afstemningen en og samme dag i de EU-lande, der holder folkeafstemning. Derfor vil jeg gerne høre statsministerens holdning til det og herunder naturligvis også høre, om det er noget, statsministeren vil diskutere med sine kolleger på EU-plan.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, at det i praksis bliver meget svært at finde en fælles valgdato for folkeafstemninger, bl.a. fordi der jo er forskellige forfatningsmæssige og politiske traditioner i de enkelte lande, forskellige ratifikationsprocedurer, som man nødvendigvis må tage hensyn til. Der synes jeg egentlig ikke, at vi f.eks. i Danmark skulle indordne os under, hvilke traditioner og procedurer og regler, der gælder i andre lande. Jeg synes, vi skal træffe vores egen beslutning i Danmark om, hvornår vi synes det er hensigtsmæssigt at holde folkeafstemning her, så jeg vil ikke engang tage initiativ til, at der bliver en fælles folkeafstemningsdato, for jeg synes, det er en national afgørelse.

Kl. 13.45

Det er jo ret interessant, at hr. Kristian Thulesen Dahl, der er meget imod, at man på EU-plan skal lægge noget ned over de enkelte lande, nu efterlyser, at der på EU-plan skal træffes beslutning om, hvornår vi i Danmark skal holde folkeafstemning. Det er jeg ikke tilhænger af, jeg synes det er en national dansk beslutning.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var jo i virkeligheden en noget mærkelig besvarelse, for det var jo en gang udenomssnak, det var jo et forsøg på ikke at forholde sig til det, der blev spurgt om.

Landene har forskellige ratifikationsprocedurer, det vil sige at nogle lande ratificerer traktaten til indretning af en forfatning i deres parlament, mens andre gør det f.eks. ved en folkeafstemning, men her taler vi jo alene om de lande, der vælger at gøre det ved en folkeafstemning, så allerede der giver det jo ingen mening at sige, at de forskellige lande har forskellige ratifikationsprocedurer. Selvfølgelig har de det. Men her taler vi jo kun om de lande, der vælger at holde en folkeafstemning.

Så spørger vi statsministeren: Vil statsministeren da tage initiativ til at sikre, at vi undgår det der med, at topledere fra de forskellige lande sætter sig sammen og tilrettelægger rækkefølgen af de her afstemninger, sådan at de lande, der er mest skeptiske over for forfatningen, skal stemme sidst, fordi de skal føle sig presset til at stemme ja; at man skal kunne forstærke presset imod de her befolkninger?

Det er jo allerede diskuteret nu, om man kan stemme først f.eks. i de sydeuropæiske lande, måske Frankrig eller andre lande, der skal have afstemning, og så måske slutte med England, fordi man ved, at englænderne vil være de mest skeptiske. Allerede efter at Blair har taget alle på sengen ved gudskelov at sige, at nu skal man have en folkeafstemning derovre, går debatten i gang om, hvorvidt englænderne så skal stemme sidst.

Det er for at undgå det her jo i virkeligheden utrolig uværdige show og hele den tankegang omkring afstemningerne, at vi rejser spørgsmålet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige, at jeg bliver mere og mere forundret, jo mere jeg hører ikke blot fra hr. Kristian Thulesen Dahl, men også fra hr. Keld Albrechtsen, for i denne sag er der jo to, der står sammen her i salen, og det er hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen.

Lige før var der et stærkt ønske om, at en dansk folkeafstemning skulle finde sted så sent som muligt, fordi der simpelt hen bare skulle være så meget tid til, at vi kunne debattere det her i landet. Og det, jeg nu hører fra hr. Kristian Thulesen Dahl, er, at uha, vi må ikke komme til at ligge så sent, at vi kunne risikere at få nogle